

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, iside „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: Uredniku „DOMOLJUBA“ Ljubljana Trnovo; naročnina in inserati pa opravištvu v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dvostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 8.

V Ljubljani, 17. aprila 1890.

Letnik III.

Volitve v mestni zbor.

Ta teden imamo v Ljubljani volitve za mestni zbor; prebivalci ljubljanski si izvolijo 13 novih zastopnikov, ki imajo skrbeti za koristi ljubljanskega mesta. Gibanje pri volitvah že mnogo let ni bilo tako živahno, kakor je letos; v tretjem razredu, ki je volil v ponedeljek, nastale so kar čez noč tri stranke, ki so nabile po vogalih trojne vrste kandidate; pa tudi v drugem razredu je bil boj med konservativci in liberalci prav živahen in tak se razvija tudi za prvi razred.

Prebivalci so zaradi velikih davkov v mestu nezadovoljni; zaradi slabih kupčijskih razmer, neugodnih letin se jim dohodki vedno manjšajo in zato težko zmagujejo velika bremena. Pač vsakdo si skuša olajšati svoj težavni stan in zato se ljudje tako živahno vdeležujejo volitev, ker bi radi imeli do skrajne meje varčne gospodarje, ki izdajajo denar le za take stvari, ki so neobhodno potrebne. Tako n. pr. je veliko nevolje vzbudila med ljudmi novica, da hočejo mestni očetje napraviti popolno nepotreben vodomet, ki bi stal blizo tri tisoč gld.; res je čudno, da se gospodje na magistratu pečajo s takimi igračami ob času, ko njih someščani po ljubljanskem barju lakote omagujejo. Pri vsakem gospodarstvu velja zlato pravilo: Skrbi pred vsem za to, kar je potrebno, potem za to, kar je koristno in še le nazadnje za to, kar je prijetno. Tako treba gospodariti tudi z mestnim premoženjem, z denarjem, ki se zbira iz krvavih žuljev mestnih davkoplačevalcev. — Dalje moder gospodar vedno primerja svoje dohodke s troški in si nikdar sam ne naklada toliko stroškov, da bi jih ne mogel pokriti in plačati z dohodki. Ako ima priprosto,

staro hišo, vsak skrben gospodar želi, da bi sozidal lepo, pripravno hišo; vendar ako nima denarja za to, tega ne bo poskušal, zakaj dolga se je bati ravno tako, kakor greha. Vodo ima vsakdo rad zdravo in okusno; toda ako gospodarju teče voda memo hiše, dasi ne najbolja, bo vendar le dobro premislil, da li zmaguje troske za vodnjak, ki si ga želi izkopati itd. Povsod je treba, da gospodari varčno z vednim ozirom na svoje denarne razmere.

Volilni shodi za letošnje volitve so bili zelo pičlo obiskovani, tako, da narodnemu volilnemu odboru ni bilo mogoče pri shodu postaviti kandidate za tretji razred; pač pa so si jih izbrali volilci v drugem in prvem razredu. V tretjem razredu je vzlasti mnogo obrtnikov in popolnoma prav je, da obrtniki v tem razredu zahtevajo nekaj zastopnikov za-se; da je ta zahteva popolno opravičeno, o tem nihče ne dvomi; a letos so obrtniki hoteli imeti saj štiri svoje može; v tem se jim sevéda ni moglo vstreči, zato so postavili pet svojih mož, za katere je delovala vsa liberalna stranka, a je z njimi propala, ker morebiti polovica obrtnikov ni z njimi glasovala.

Tudi v drugem in prvem razredu ste dve stranki, konservativna in liberalna, ki sta in bote poskusile svoje moči. Sploh letošnje volitve kažejo, da ljubljanski prebivalci niso zadovoljni s tem, da se jim davki vedno množe, in da hočejo takih zastopnikov, ki bodo pred vsem varčno gospodarili z mestnim premoženjem, in se ozirali na slabo denarno stanje mestnih davkoplačevalcev.

Letošnje volitve v ljubljanski mestni zbor pa tudi pričajo, da ima Ljubljana še mnogo vernih,

konservativnih prebivalcev, ki se ne menijo za liberalne fraze, za prazno kričanje, ki gledajo na verno, zavedno prepričanje, ki želé môž v mestni zbor, kateri bodo delovali v prospeh stolnega mesta

ljublanskega po našem starem slovenskem geslu: Vse za vero, dom, cesarju! — Začetek je storjen, torej pogumno in modro na delo.

Kaj je novega po svetu?

Na *Dunaju* delavci ustavljajo delo; prvi so začeli zidarski pomočniki, bilo jih je vseh blizu 12 tisoč, za njimi so potegnili najraznejši rokodelci in obrtniki. Kdor vé, koliko moč da imajo na Dunaju judje, čutil se ne bo, da se tako slabo godi delavskim stanovom; zakaj judje imajo delavce le za orodje pri mašini, se ne menijo za njih položaj in gledajo le na velikanske dobičke. Sila in skrb za vsakdanji potrebni kruh primorala je uboge delavce, da si skušajo z ustavljanjem dela zboljšati svoj vsakdanji zaslužek. Daj Bog, da bi se novi obrtniški zakoni, postavljeni na trdno podlago krščanske zadruga, kmalu sklenili ter stalno vredili nezdrave razmere med delavci in delodajalci. — Državni poslanci so se zopet zbrali na Dunaju ter obravnavajo letni proračun; pri teh razgovorih se bo zopet pojasnilo politično stanje v Avstriji. — Zbor učenjakov, ki ga je sklical *nemški* cesar v Berlin, je končan; ta zbor je imel namen pretresati na vse strani delavsko vprašanje in priznati moramo, da bodo razgovori in sklepi tega zbora vplivali zlasti po onih državah, kjer to vprašanje celó nič ni vrejeno. — Bizmark sedaj počiva;

kakor je bilo spoznati iz njegovih zadnjih govorov, on ni rad šel, ampak je moral iti. Pri cesarju Viljemu I. imel je Bizmark vsled starosti cesarjeve vso oblast v svojih rokah; sedaj pa, ko je sedel na prestol mlad krepak vladar, tedaj se Bizmark ni mogel navaditi, da bi delil z njim svojo polno-močno oblast in ker tudi cesar ni hotel biti njegova senca, ter je bil v nekaterih važnih vprašanjih v nasprotju z Bizmarkom, zato se je Bismark moral umakniti v pokoj. Kakor železo zarjavijo in se obrabi, tako se je zgodilo tudi z možem železa in krvi, — Na *Španskem* so uvedli splošno volilno pravico, lepo napravo, ako je ljudstvo zanjo politično zrelo. Po našem mnenju pa bo na Španjskem splošna volilna pravica le voda na mlin republikancev, katerih v tej deželi vse mrgoli. — Na *Ruskem* so v zadnjem času jeli zopet rogoviliti dijaki po višjih šolah; več šol so vsled teh nemirov morali zapreti. Toda kaj to pomaga, ker ne morejo zapreti upornega duha, ki se širi med rusko mladino in kakor rak razjeda mogočno rusko državo. — V *Parizu* se pripravljajo na mestne volitve, pri katerih bodo, kakor kažejo sedanje razmere, republikanci izgubili

Listek.

Evangelist.

Pred leti hodil je — in možno še dandanašnje — na Dunaji v Jozefovem vso postno dóbo vsaki dan, časi pa samo ob sobotah in nedeljah od hiše do hiše čuden mož. Poznal ga je vsak in v obče so ga nazivljali »evangelist«.

Zakaj?

Poslušajte in uganili boste sami.

Led na Dunavu je že popókal in z njim zginila tudi vsakoletna nevarnost. Od juga sem veje gorák veter in ljudje v mestu imajo često, dasi je še le marcij, ves dan odprta okna.

Ura je deset dopoldne.

Na dvorišče trinadstropne hiše na Dunaji je vstopil visok, starikav in suh mož v sivi, že oguljeni obleki, iz žepa dene knjigo in ogleduje hišo, koja visoko ob vseh štirih straneh z dvora štrli v nebo,

tako da je vrhu videti samo štirikotje sivega obnebja. Mož se odkrije, odpré knjigo, se prekriža ter jame globokim in resnim glasom, koji močno odmeva mej stenami:

»Poslušajte evangelij sv. Lukeža, poglavje 16., odstavek 19. do 31., ki se bere četrtek po drugi nedelji v postu.«

»Evangelist je tu!« oglasi se nekdo v pritličji.

V vseh oknih prikažejo se glave možkih, žensk in otrok. Hišnik stoji v veži in zre radovedno v »evangelista«, in ko jame brati, se lepo odkrije in spoštljivo dene pipo iz ust.

In evangelist bere dalje:

»V onem času je rekel Jezus farizejem: Bil je nek bogat človek, ki se je oblačil v škarnat in baržun in napravljaj dan za dnevom gostije. Bil je pa tudi prosjak po imenu Lazar, ki je ležal pri njegovih vratih poln ulesov in ran, proseč drobtin, ki so padale z mize bogataševe, toda nihče mu jih ni dal: toda prihajali so psi in lizali njegove rane. Prigodi se pa, da je umrl revež in nesli so

nekaj sedežev. — Na *Italijanskem* so denarne zadeve državne v slabo slabem stanju, zato ima Krispi v zadnjem času vedno več nasprotnikov, ki se bodo ustavljali z vso silo, da bi se zopet povišali davki in ki hočejo blizu 100 milijonov prihraniti pri stroških za vojaštvo. Tega prihranila treba bi

bilo tudi pri drugih državah, zakaj, dokler bode vojaštvo zahtevalo od davkoplačevalcev toliko žrtev, dotlej ni mogoče, da bi se po državah zboljšale slabe denarne razmere. Namestu surove sile mora zopet zavladati pravica in tedaj bo bolje na svetu.

Kaj je novega po Slovenskem?

Iz Blok, 11. aprila 1890. Kakor povsodi, kaže se tudi pri nas zgodnja spomlad. Lepo je, ko se vse v zelenje pripravlja, a vprašanje je, ako nas tako nenavadna zgodnja spomlad varala ne bode? Sicer pri nas zaradi burje in visoke lege ne prideluje vsak toliko na polji, da bi se lahko preživil, a imamo zopet gozd in voznino, s čemer si marsikateri potreben denar prisluži. Res je, če premislimo, da bi bilo za kmeta veliko bolje, ako bi ga zaradi voznine nikoli na cesti ne bilo videti, ker največkrat se pripeti, da kmet gnoj na cesti pusti, vse seno pokrmi, a spomladi ni gnoja ne sena; vendar ljudstvo je vajeno vozariti in tega se ne bode kmalo odvadilo.

Za našo župnijsko cerkev dobili bomo nov kamenit veliki altar, ki bo stal do 13.000 gold.; nabranega je v ta namen že blizu polovica in upajmo, da se gorečnosti g. župnika in duhovnega svetovalca, kakor tudi vrlih faranov posreči, kmalu zbrati tudi ostali denar. Nov altar bo kras naših cerkvi in še našim potomcem bo pričal čez stoletja,

kako so bili njih predniki vneti za lepoto domače cerkve. — Želeti bi bilo, da bi se tudi kapelanija naša popravila; kadar bi se se to zgodilo, tedaj bo pri nas v tem oziru res vse v najlepšem redu, v kar Bog pomozi!

Iz sv. Jošta. Ker čislani »Domoljub« dohajaš tudi v naše hribe, hočem tebi priobčiti črtice nemile naše osode; iz teh bodo častiti čitatelji lahko spoznali, da smo tukajšnji po zdravju sicer čvrsti hribovci v resnici pa le mučenci, na vse mogoče načine stiskani. Bodi Bogu in sv. Joštu v čast, kar smo trpeli s stavbo cele nove farne cerkve.

Nismo pa še dokončali prve teže, že se nam je vsilila priprava za novo šolo, in kupil je krajni šolski svet znano likebovo kočjo z 7 orali (johi) zemljišča za 1365 gld., seveda na račun vsolanih občin, katere pa imajo dosti tehtnega izgovora, da je selišče stare sprhle kočje predrago in da nič vrednega zemljišča niso dolžne plačati, in da za Kozjaški vrh primerno leseno šolo za 2000 gld. lahko postavijo, namesto da bi za znano kočjo tudi

ga angelji v Abrahamovo naročje. Umrli je pa tudi bogatin in bil pokopan v peklju. In v svojih mukah povzdigne svoje oči —

(V prvem nadstropji zgine debeluhasta gospa od okna.)

— ter ugleda Abrahama v daljavi, siromaka Lazarja pa v njegovem naročji. Bogatec vsklikne rekoč: Oče Abraham! Usmili se me in pošlji mi Lazarja, naj omoči konec prsta v vodo in ohladi moj jezik: kajti veliko trpim v teh plamenih. In Abraham mu reče: Sin, pomisli, da si prejel mnogo dobrega v svojem življenji, Lazar pa samo slabo; zdaj se ta veseli in ti se mučiš. Vrh tega je pa mej vami in nami veliko brezdno, da ti, ki od todi hoté k vam, ne morejo in od vas ne k nam. Na to dé bogatin: Tedaj te prosim, oče, pošlji ga na dom mojega očeta; kajti pet bratov imam in tem naj pové, da ne pridejo na ta kraj muk in trpljenja. Abraham mu pa odgovori: Imajo Mojzesa in proroke, te naj poslušajo. Na to on dé: Ne, oče Abraham, pride li kdo od mrtvih k njim, delali

bodo pokoro. Abraham mu pa odgovori: Če ne poslušajo ni Mojzesa ni prerokov, še manj bodo verjeli, če pride kdo k njim od mrtvih.

»To so besede današnjega sv. evangelija. Hvaljen bodi Jezus Kristus!« dostavi »evangelist« resno ter zapre knjigo.

Z oken so mu metali peneza v papirji. Evangelist je vse pobiral in se zahvaljeval na vse strani.

»Mama, dajte mi nekaj za tega evangelista«, prosi v prvem nadstropji doraščujoča góspica debelo gospo, mater svojo.

»Nič mu ne dam!« vsklikne razjarjena gospa. »Tarih reči bi se ne smelo trpeti. Bere nam tu le, da bodo bogatini pokopani v peklju. Sramota! Kaj si neki ti-le pomagači mislijo in pa vsa druga sodrga v hiši? Smejali se nam bodo. Saj nam tako zavidajo vsak boljši grizlje. Ko pride oče domov, mora to še danes objaviti na policiji, da prepové temu slavnemu evangelistu njegovo obrt. Ta prosjak pové največje neotesanosti človeku kar v obraz!«

toliko steli, katerej so obresti in točni troški že neki tudi do dveh jezer donesli.

Slavne šolske oblastnije so v prvem letu občinam rekurze sicer ovrge, prodajalec kože pa neki le dotične osebe (kupce) todehati sme, in sicer iz tahtnega vzroka, ker se zaradi neke sebičnosti kupčija občinam ni naznanila in šolska oblast nima pravice brez potrebo zemljišča zahtevati itd. Ker pa sitna pravda nič dobrega ne donese, hočem staviti domoljubni nasvet in sicer: naj bi občine prosile, da slavne šolske oblastnije odjenjajo in priznajo, da izvanredni vrhunec pri sv. Joštu na Kozjaku ni kraj za vsakdanjo šolo, kajti če se tudi najhujša sila rabi, tamkaj ne bode za vsakdanjo šolo nikoli dohajalo zadostno število otrok.

Ta strmi in visoki hrib vsem hujšim vremenom in burji podvrten ni nikakor za vsakdanjo — tukaj je le dva ali trikrat v tednu ob ugodnem času — za šolo, katero d. g. dušni pastirji edino le tiste dni združujejo, kadar je otrokom dohajati mogoče.

Če bi se pa nesrečna koda občinam vendar le znala vsiliti, kakor je rečeno, smo uboge reve s plačili oblođeni brez usmiljenja. In da bi se konec storil nesrečni razprti in k polajšanju plačilne butare bomo prosili, naj se šola po tukajšnjih okolnostih brez vsake sile zopet popolnoma le dušnemu pastirju prepusti in naj se koda zopet za krčmo rabi in tako bi bilo mogoče, da občine prostovoljno k zgubi pomagajo. Ako pa ne bi bilo s stavbo šole na Kozjaku nobene prizanesljivosti, tedaj se občine mislijo nespametni kupčiji kože in sedmim oralom pečevja upirati do najvišje sodne

oblastnije, znanim kupcem pa, kakor reč zdaj stoji, bi se znala naloziti težka butara zgube, katere zna posameznemu za kozo iti. Občine bodo pa znabiti nove stavbe tudi zadovoljne, menda za to, da bode brez učitelja prazna stala pod goro. Če bi jo pa kazalo staviti na vrhuncu, bi imeli vsaj farani streho in zimsko zavetje, katerega ubogi sv. Joštan pri farni cerkvi nima. Poslednjič le še prosim prostora za vrstice namreč: Neusmiljene liberalne šolske butare reši nas željno pričakovana verska šola, sicer poginemo.

Iz gore Marije Karmelske na Česajicah. Vriega „Domoljuba“ tu prav radi prebiramo. V malo tukajšnjo duhovniško dohaja v osmih iztisih. — Zda nas pristopi šest možakov k „Katol. pol. društvu“. — Bukve družbe sv. Mohora nam bodo letos dosle v 46 iztisih. Lepo število pri 500 duhovnjanih, ki vrh tega še lastne šole nimamo. Pri cerkvi in okrog cerkve se nam smiraj zlepjuje tako, da zlasti unanjih zlepjav ne morejo zadostno se nagledati in jih prehvaliti. Ves poprejšnji pusti, grabnasti, z bodečim trnjem zarasčeni in s kamenjem posuti prostor okrog duhovniške cerkve je zginil in se spremenil v prijetno zeleni, rodovitni griček, s škarpami lepo obzidan. — V postnem času so molili otroci vsak dan pred sv. mašo sv. križev pot, kakor se to že nekaj let sem vsaki postni čas godi. To je otroci tako spodbujevalo, da so se pridnejši vadili branja, katero se je od slehernega tirjalo, ki je hotel k prevemu sv. obhajilu pristopiti. Tudi sv. Jozefa mesec smo vsaki dan s kratkimi glasnimi molitvicami počastili. — Naj se opomnim, da se je slavni deželni

Evangelist se se jedenkrat zahvali na vse strani ter odide.

„Tu imate tudi še en krajcar“, deje hišnik, „pa se pridite, kaj pobožnega rad slišim.“ Človek tako malokdaj sliši božjo besedo.

„Bog plati“, zahvali se evangelist.

„Danes je bil lep evangelij, smeje se segavo hišnik. Ste li videli debelušno imenitno gospo v prvem nadstropji, kako je jezno skočila od okna, čuvši, da je bogatin prišel v pekel?“

„Nimam časa, da bi se oziral med branjem po ljudeh“, odgovori sivi mož.

„Nu, verjamem. Toda jaz sem jo pa dobro videl; saj temu ne bode ušla, naj beži od okna, kakor jej drago. Sama se hrani z naj dražjimi rečmi, revnemu človeku pa ne privoščiti ni grizljeja, ni škorpice, ki pade z njene mize. To lepo stoji v današnjem evangeliji! Živ dan nisem dobil od nje zvečer več za odpiranje, nego desetico. Nu, z Bogom! klič evangelist odhajaje iz hiše.“

Doli v pritličji delalo je nekoliko črevljarjev.

„Da bi vedel, da je to istina, kar je tu bral, potrpežljiveje bi prenašal to revo“, pravi mlad, sestradan pomočnik.

„Zakaj bi neki ne bilo to res?“, odgovori na to starti. „Saj to stoji v sv. evangeliji.“

„Eh, kaj evangelij! Ta bogatin je imel prav. Ko bi kedo vstal od mrtvih in mi povedal, kako je ondi na onem svetu, pa bi verjel, drugače pa ne! Bral sem v svojem tiviljenji vse druge reči.“

„Tiho!“, zadere se nanj mojster. „Kako govorite? Niste li kristijan? Verjamete li v to več, kar kak tidi ali brezverec našetka, nego v sveti evangelij? Takih besedij ne trpim!“

V tretjem nadstropji je šivalo nekoliko šivilj — mlada in priletna dekleta. Pogovarjale so se tudi o današnjem evangeliji, in konečno de veselo najmlajša: „Vse smo uboge, torej pridemo v nebesa. To je dobro —!“

„Ljuba gospica Mali“, odgovori jej priletna šivilja in jo pogleda resno, „revščina sama ne vede še v nebesa! Kateri siromak hoče tja priti, mora

odbor naših revežev usmilil in jim poslal 26 metričnih stotov koruze, za kar mu v imenu tukajšnjih revežev — Bog povrni! Potreba je letos, ker le samega krompirja se je po duhovniškem oskrbnilstvu za tukajšnje duhovnjane pri c. kr. kmetijski družbi naročilo 2550 kl. za seme, ker je lansko leto močno pognil, ali ga pa je črv požrl. Tudi toča, slana in vrh tega še bolezni so nas obiskale lansko leto. Kaselj, plehi in koze pa še zdaj posamezne nadlegujejo. Ljudem je vse to tem nadležnejši, ker zdaj že mnogo let so uime, bolezni in take nesreče tukajšnji duhovnji nekako čudežno prizanašale, ko so po sosednjih duhovnijah marsikaterikrat in sicer tudi že okrog in okrog našega grička razsajale, čez meje duhovnije pa vendar le niso prestopile. Upajmo, da poboljšanim Gospod zopet pokaže prijaznejše obličje ter nam blagoslovi našo delo z obilnim pridelkom.

Od Celja, 29. marca. (Na delo!) (Konec.)
Kratek zapopadek po časnikih razglašanih govorov je ta-le: Slovenskemu otroku se mora slovenska beseda zabraniti in ostuditi v šoli, to se ima doseči s šolskim društvom, ki so ga liberalci oživili pred desetimi leti in mu dali ime „Deutscher schulverein“; pa tudi slovenski kmet, slovenski obrtnik, slovenski rokodelcec ne sme v svojej domovini biti doma, ako noče plesati, kakor mu „liberalni“ Nemci godejo, in to hočejo doseči z novim društvom, „Südmark“ imenovanim. Govornikoma se je v imenu poslušalcev zahvalil g. dr. Foregger, ki je odvetnik ali advokat na Dunaji in ob enem državni poslanec, to čast so mu podelili večina vo-

tudi pridno hoditi v cerkev in ne samo na sprehajališča.*

In tedaj so govorili po vsi hiši o evangeliji.

Nekaj let pozneje zbranih je bilo pred to hišo vse polno ljudi, vzlasti imenitne gospode — bil je pogreb one bogate žene, ki se je spodtikala nad evangelistom; umrla je kakor je živela. In tedaj se zopet prikaže evangelist, odpré sv. pismo in bere glasno: »Kaj koristi človeku, ako bi pridobil ves svet, ako pa škodo trpi na svoji duši.« In solznim očesom pogleda na rakev mrličevo, obdano z brezštevlnimi venci in dragocenimi trakovi. In zopet odpré knjigo ter bere glasno besede Gospodove. Kar ste enemu najmanjših dobrega storili, ste meni storili. — Zamišljeni so stopali pogrebci na pokopališče, duhovniku je zastajala beseda pri molitvah, vsem so globoko segale v srce besede evangelistove.

Spraznilo se je že vse na pokopališču; le eden je še klečal pri novem grobu in molil: bil je — ubogi evangelist.

lilcev v Celji, v Brežicah, v Rogatci, v Vitanji, na Laškem; po vseh ostalih trgih v celjskem in brežiškem okraji je večina volilcev na slovenske strani, in vse tote so na dan volitve preglasili mnogoštevilni Celjani. Omenjeni poslanec je pa, kakor se je dné 18. marca letos v državnem zboru dokazalo, „frajmaurar“, torej ud tiste po našem cesarstvu prepovedane družbe, katera si na vso moč prizadeva podreti „oltar in tron“, t. j. uničiti kristijanstvo in odpraviti postavne vladarje, vzlasti na poti jim je slavna naša Avstrija. In kdor glasuje za take osebe, tisti se pregreši zoper Boga in zoper cesarja. Gospod je svojo zahvalo sklenil z opominom na vsakega Nemca, ko je konečno rekel: „Vstani, in pojdi na delo!“ Slovenci: zapomnimo si to! S pomočjo društva „Südmark“ bodo naši sovražniki nam kopali grob, ker nameravajo kupovati slovenska posestva ter jih prodajati nemškim gospodarjem, a toti bodo morali v službo jemati samo nemške hlapce, nemške dekletke, nemške viničarje, nemške rokodelce. Pač naj bi se vendar enkrat že oči odprle še tistim katoličanom, onim kristijanom, ki se dozdej niso zavedali ljube matere svoje slovenske in milega jezika materinskega ter so pri raznovrstnih volitvah nevedoč podpirali nasprotnika cerkve in domovine, ker so brezverskoliberalne in večinoma k nam „privandrane“ Nemce in ž njimi držeče nemškutarske Slovence rivali za mizo, sami pa sebe in za blagor slovenskega ljudstva zavzete domoljube potiskali za vrata. Čast in poštenje pravicoljubnim konservativnim Nemcem! Toda „liberalnega“ Nemca in „liberalca“ sploh poslušati nikar, če bi ravno obetal ali ponujal celó zlate gradove! V obče: Na slovenskih tleh bodi Slovenec gospodar, kakor je to na nemških Nemec, na francoskih Francoz itd.; v državljanskih, v občinskih, v šolskih zadevah imej na domačej zemlji ti besedo prvo, a ne še le po milosti tvojega „liberalnega“ nasprotnika zadoje ali celó nobeno. Zatorej tudi ti, konservativni in zavedni katoliški Slovenec, reci svojemu nezavednemu sosedu, zakliči mu besede: Vzdrami se, vstani in pojdi na delo!

Štajarsko. Prevzvišena gospoda knezoškofa: dr. Zwerger iz Gradca in dr. Nápotnik iz Maribora sta odpotovala v Rim, da se poklonita sv. Očetu Leonu XIII. Škof mariborski so pred svojim odhodom razposlali »pastirski list«, v katerem govorijo o visokem pomenu papeštva ter vernike opominjajo k ljubezni do sv. cerkve in njenega vidnega glavarja sv. Očeta. V Rim sta se odpeljala tudi kapelana gg.: Caf iz Maribora in Mikuš iz Konjic. — Opat in župnik v Celji postal je prečast. g. Ográdi, kanonik in ravnatelj v bogoslovnici v Mariboru. Zibelka mu je tekla v Gornjigradu, a duhovnik je postal dné 25. julija 1860. — G. Rotnar, posestnik

ter je še enkrat vsadi. To čudovito hitro pomaga. Se bolj gotovo se ti posreči, če namažeš deblo in veje z mešanico iz apna in ilovice ter s tem pomajšaš izpuhtenje vode skozi kožo. Dobro je tudi, okoli debela natrositi drobnega, segnjitega gnoja, da ostane zemlja vlažna.

Da redkvica in redkev ne postane puhla tako le preprečiš. Vzrok, da postane redkvica puhla, je ta, ker rastline ne rastejo enakomerno, čemur je navadno kriva suša ali pa trda prst. Zato se priporoča površje pripravljenih gredic pokriti, najbolje s žaganjem ali pa, kjer imajo šoto, z ono nadrobno šoto, ki leži prav po vrhu in katero imenujejo naši barjani cunjca. Tega žaganja ali šotnega drobiža se natrese eden ali dva prsta na debelo; dobro je, to reč nekoliko časa prej z gnojnico politi in večkrat premešati. Če se tako ravna, se redkvica ali redkev kaj lahko poseje v to, sicer se pa vseje v dobro zrahljano zemljo in tla se potem na rečeni način pokrijejo. Glavna reč je, da se skrbi za zadostno vlago, kar se veliko lažje doseže, če se tla tako pokrijejo; tudi prst ostane bolj rahla.

Kompostne kupe je kaj dobro z bučami ali tikvami obsaditi. Zakrije se ne lepi gnojni kup in pridelajo se prav debele, mesnate, nežne buče. Na eni rastlini naj se pusti kakih šest do osem buč. Če postaviš zraven vsake rastline kako staro škropilnico, iz katere se skozi majhno luknjico vedno voda poceja, postanejo buče posebno debele.

Žabčeno šivino ozdravil je skušeni živinorejec, kakor nam poroča, že mnogokrat tako-le: Razun tega, da živini »žabico tolčem« na ušesih, vzamem debelo perišče zelja, ga dobro osolim, pomešam vanj par rumenjakov od jajca in zabelim z lanenim ali laškim oljem dobro premešam ter živini dam v gobec; prav mnogokrat se mi je obnesel ta pripomoček, kateri brez nevarnosti živini očisti čeva in jo s tem ozdravi.

Teletom nikar ne brani sesati kmalu ali precej po rojstvu; tudi mu nikoli ne kratiti mleka pri kravi, češ, da se bo preobjedlo. Preobje se le tako tele, kateremu v začetku jemljejo mleko, da je lačno; tedaj se lahko zgodi, da postane požrešno in se preobje. Sploh pa je malo zdravih telet, ki bi imeli dovolj mleka pri kravi, vzlasti ako ga nima posebno veliko. — Zato svetujejo živinorejci, naj se teletom, ki imajo pri kravi premalo mleka, dajejo štruklji iz krompirja namešani s pšenom; skušnja uči, da je po tej hrani tudi okusna telečja pečenka.

Prot steklini. Odlomek iz pisma jezuita Haghenbeeka, misijonarja Uraonov v Aziji na Benganjskem: »Pred nekoliko meseci sem prišel v

Barambai in sem stanoval pri premožnem bungari, ki sem ga krstil letos januarja meseca. Tu je stekli pes ogrizel šest ali sedem oseb, med njimi dvoje mojih nosačev. Ranil jih je jako. Precej sem velel razbeliti kos železa, da bi izžgal rane, pa domačini so mi rekli smehljaje: »Ej, Saheb, to ne pomaga. Imamo za steklino boljše zdravilo, bodeš videl.« Ko je zopet pritekel pes, tedaj zgrabi eden izmed ljudi palico in ga ubije na mestu, drugi mu zopet razpara trebuh in mu vzame jetra, razreže jih na kosce in jih razdeli med ogrizene, ki so jih pojeli surova in s krvjo oblita. — »Zdaj neso nič več v nevarnosti«, rekó mi drugi. Ko še nisem hotel verjeti ter sem zahteval, da se jim morajo izžgati rane, privedejo mi človeka, ki je imel globoke obrunke na nogah. Ta človek, ki ga je bil ogrizel velik stekli pes pred petimi leti, snel je kos njegovih jeter in od tedaj ni nikdar čutil nasledkov svojih ran. Kar sem pravil prej, zgodilo se je meseca marca, zdaj imamo že oktober, rane so se zacelile in ogrizenci se počutijo jako dobro. Kaj nam gre misliti o tem sredstvu in kaj bi rekel o njem Pasteur? . . . Domačini naši trdijo celo, da to zdravilo ozdravi tudi človeka, ki je že stekel.

Pravila za valjenje. Ne pusti valiti pred začetkom marca in ne pred začetkom junija. — Nasadi le jajca od tistih kokošij, ki najboljše nesó. — Jemlji jajca kolikor mogoče sproti iz gnezda, da ne bodo nekatera navaljena, sicer izlezajo piščeta neenako iz lupine. — Zapiši dan na vsako jajce ter jemlji za nasad k večjemu le 14 dni stara jajca. — Jajca naj bodo čista, v zelo zamazanih se lahko živalice zaduše. Ako se med valjenjem kako jajce stare, druga jajca previdno umij v mlačni vodi; v gnezdo deni nove slame ali zvenene trave. — Če le moč, ne nasajaj jajec od živalij, ki niso še eno leto stare. — Šesti dan preišči jajca, so li oplojena ali čista; čista, iz katerih se gotovo ne bo nič izvalilo, porabi v kuhinji. — Gnezdo bodi na mirnem kraju, varno pred drugimi živalmi; rob naj ne bo previsok, da koklja ne stare jajec s tanko lupino, ko noter stopa. Skrbi koklji tudi za svežo (frišno) vodo in pičo, najboljša je koruza; vode in piče ne postavlja tik gnezda, sicer koklja ne zapusti jajec, ker potrebno je, da se od časa do časa nekoliko ohladi; zraven tega pomaže gnezdo in jajca. — Prav dobro je, če ima blizu kje peska, praha ali prsti, da se more kopati. Da oprosti valeče kokoši vsega mrčesa, potresi, predno koklja začne leči, nekoliko zveplenega prahu v gnezdo. Kokošja toplota napravi, da pridejo zvepleni sopari do vseh delov telesa ter pokončajo v kratkem ves mrčes z zalego vred. Ko potem koklja s svojimi mladiči gnezdo zapusti, je prosta vsega mrčesa.

— Devetnajsti dan gnezdo izprazni in deni vanje druge slame ali vele trave. — Po gnezdu delaj in stikaj le tedaj, kadar gre koklja jest.

Špinača se dobro obnese v vsaki dobro gnojeni in globoko razkopani zemlji. Ker nam daje prvo pomladanje sočivje in je za bolnike ter prebolele enako tečna in okusna jed, kakor za zdrave, zato jo našim gospodinjam posebno priporočamo. Seje se meseca marca in aprila na prosto. Sevêda se mora gledati na to, da se očisti plevela in se ji tla kolikor moč zrahljajo. O suhem vremenu ji moramo pridno škropiti, če hočemo, da bode dobro rasla.

Nova zelenjava. Grah se vseje kolikor mogoče gosto o kakem času od marca do jeseni; ko zraste 6 palcev visok, se poreže in pripravi kot špinača. To je neki posebno okusno sočivje. Kolikor nežnejši so poganjki, toliko boljši so za kuho.

Da dobé konji lepo, svetlo dlako. Predno nastopi pomlad in jesen, se skuha vsak teden dvakrat ali trikrat za vsacega konja ena pest lanenega semena v kakih 7 litrih vode; ta voda se jim daje skozi štiri tedne mlačna piti. Dlaka gre potem lahko in dobro iz živalij in smolike ali ne bodo dobile, ali pa bode pri primerni previdnosti lahko prešla.

Mazilo za živalske rane. Mnogo imamo zdravil za rane, a nobeno ni tako dobro, kot naslednje mazilo. Vzemi finega strelnega prahu (smodnika) in masti ter strelni prah med mast dobro

pomešaj. Smodnik obstoji iz oglja in solitarja in obe te tvarini zabranjujete gnojenje. Če se n. pr. konji vsled hudega potenja ožulijo do krvi, ni boljšega, kot to mazilo, ki ne zaceli le hitro odprte rane, ampak tudi stori, da začne na ožuljenih krajih zopet svetla dlaka rasti. — Če po leti konje, tudi če so zdravi, s tem mazilom dobro namažemo ter je potem na vodi z milom (žajfo) in krtačo izmijemo, dobé svetlo dlako in tudi muhe in drugi mrčesi je manj nadlegujejo.

Kako si narediš podložek. Podložek, ki ne zmrazne in se ne stare ter se tudi dobro razločuje od frišnih jajec, napraviš tako-le: Vzemi kurje jajce, napravi na obeh konceh majhno luknico ter izpihaj iz njega vsebino. Potem napolni prazno lupino s kašo iz žganega gipsa in vode, ta zmes naj bo tako gosta kot smetana. Gips se kmalo strdi in kokoš ne more razločevati tega jajca od družih, gospodinja ga pa zavljo njegove teže ne more zamenjati.

Prebavljivost jajec. Da so surova jajca lažje prebavna, kot kuhana, je znano; manj pa je znano, kakšen razložek je v prebavnosti jajec, ki so na razne načine pripravljena. Zelodec prebavi kurja jajca, surova in raztepena, v 1 uri 20 minutah, surova, a ne raztepena v 2 urah, mehko kuhana v 3 urah, trdo kuhana v 3 urah 30 minutah, ocvrta jajca ravno tako.

Razne vesti.

(Županom!) Če občinski odbor sklene kakšno reč, ki se dotika zasebne zadeve katere tretje osebe, in ako občinski predstojnik potem izvršuje sklep občinskih očetov, v tem slučaju ta tretja oseba lahko toži samo predstojnika. Tako odgovornost je onidan županom prisodilo vrhovno sodišče na Dunaji.

(Srečno mestoce) in bogato je Klingenberg na Bavarskem. Drugod meščani plačujejo davke, tam jim pa mesto denar daje. Nedavno so meščanom razdelili iz mestne blagajnice okoli 15tisoč gold., vsak meščan je dobil okoli 70 gld. Lep dar za novo leto od mesta. Ali bomo v Ljubljani kedaj tako srečni?

(Čvrst odgovor.) Holandski minister Modderman, ki je umrl pred nekaterimi leti, je bil protestant, a veren, ter je posebno čislal tudi katoliško vero, ker je v svoji deželi videl tako lepe cvetove na drevesu katoliške cerkve. Neki dan pride k

njemu mlad gospod ter ga prosil za kako državno službo pri sodnji ali uradni. Minister ga vpraša: »Katere vere ste?« Tujec pravi: »Jaz sem katolik, vendar na tem nič ni, ali sem te ali one vere, to me malo briga.« »Kaj«, pravi minister, »tako malo cenite svojo katoliško vero, tako malo ste zvesti svojemu Bogu? Jaz nimam za vas nobene službe, zakaj kdor svojemu Bogu ni zvest, tudi svojemu kralju ne bo zvest.« — Ko bi vladarji gledali na to načelo, trdneje bi stali prestoli in prosteje bi dihal podložni, ker pravično bi bile razdeljene polnosti in pravice.

(Kedaj se čemo poveseliti?) Berač dobi pri gospodu 1 gld., gre v bližnjo gostilno, si naroči pečenko. Ko hoče začeti — vstopi dobrotnik v gostilno. — Kaj, vi sedaj tukaj pečenko jeste? — Da, odgovori: Kedaj pa hočem jesti pečenko? Ako nimam denarja, je ne morem, ako ga imam, je ne smem.

(**Volitve.**) V malem mestu na Francoskem bi bili radi imeli postajo železnično. Poslanec jo obljubi, a pozabi. Ali ga bodo še volili — nasprotnik je deloval zoper njega — a on je tič: Kaj hočete s postajo; kolodvor bote dobili in par železničnih prog, da se mesto povzdigne. — A vse pozabljeno. — Pridejo tretjič volitve. Sedaj ga vendar le ne bodo volili. — Še ga bodo — tiča; nekaj dni pred volitvami namreč začeli so se naenkrat kazati tuji vozovi, pesek, apno, opeko so vozili in ondi skladali. — Kaj bo? Kaj bo? To je za kolodvor, slišal sem, pravi voznik. Halo! kolodvor in kandidat je bil zopet izvoljen — pesek in opeka je še sedaj tam, a kolodvora ni in ga ne bo.

(**Nasledki slabega berila.**) Iz Pariza poročajo: 30. marca je prišel pozlatar Brajzar na policijo ter je prosil, naj ga zapro. »Ako me ne zaprete, umoril bom svoja otroka. Dolgo časa že ne morem po noči spati in prevzame me grozna želja, končati svoja otroka. Večkrat sem že vstal po noči ter se z nožem v roci bližal spečima otrokoma, hoteč ju zaklati; v zadnjem hipu sem se še zdramil, da nisem storil te hudobije.« Gosposka mu vstreže ter ga zapre v norišnico, a tudi tam vedno grozi, da bo pomoril svoje otroke. In kaj je temu vzrok? Brajzar je prebiral ostudni roman Zolov »Človeška živina«, o katerem Zola sam pravi, da vtegne vzbujati morilne misli. Ali bi ne bilo bolje, da bi Zolo zaprli, ki je kaj tacega spisal? Kar je najgrjega, spravi ta pisatelj v povesti ter jih pošilja med svet. Žal, da ima mnogo posnemalcev po svetu. Eno zaslugo vendar ima Zola: svojim otrokom ne daje brati svojih povesti. Hči njegova mu namreč reče nekega dne: »Oče, vedno slišim, kako da ste imeniten pisatelj, kako lepe povesti da pišete; čudno se nam torej zdi, da nam ne daste brati svojih spisov, da bi jih poznali.« — »Dal vam jih bom brati«, reče oče in napiše povest »Sanje«, ki pa je res lepo pisana brez spodtakljivih stvari; to je izvršil svojim otrokom. Tako ljudje spoznajo svoje zmote in vendar jih nočejo zapustiti. Ako bo sodba ostra človeku, ki je enega pohujšal, kam se bo skrnil, kdor jih je z grdimi spisi pohujšal in onesrečil na tisoče. — Ne jemati torej v roke grdega berila!

(**Freimaurer in anarhist.**) Pred sodiščem v Neufchatel-u na Švicarskem stali so anarhisti Niccollet, Darbelloy in Heusi, ker so nek uporen plakat nabili po zidovih. Kot pravdnik in tožitelj bil je freimaurer Stockmar, zloglasni liberalec. Anarhist Nir se je sam zagovarjal; med drugim prosi, da mu dovolijo prebrati pesem, obsegajočo to-le: Vi kralji, kedaj pride ura, ko bodo z orjaskimi rokami ljudstva azdrobila otročje igrače, s katerimi jih pita vaša

prevzetnost, ko bodo mrtvi zavriskali v svojih grobovih? O kralji, kedaj napoči gotova ne oddaljena ura, ko se vzbudi človeška vest, ko bode te ustrašeni pobegnili, ko bodo prestole, žezla in meče s šafoti vred vrgli v ogenj, ko bo zemlja naša; pesmi bodo zugale in krvava kupa tirjala bo zadnjo kapljo. Ta kri bo vaša, zatiralci. In pot, katero bo nastopilo človeštvo, pokazale mu bo božji namen: Bratovstvo! — »Sodniki, porotniki, vprašam vas«, pravi zatoženec, »ali niso ti verzi bolj uporni, nego moj razglas? Dobro: Kdo jih je zapisal? Tukaj sedi, to je pravdnik in tožnik moj Stockmar. Dne 1. nov. 1871 l. bile so v časniku: Tribune de Peuple« z njegovim podpisom. Ako ste pravični, posadite Stockmara k nam na zatožno klop; v teh verzih dal nam je vzgled, ki smo ga posnemali. Mi smo njegovi učenci in posnemalci.« Vspeh teh besed je bil poseben — zatoženci so bili oproščeni. — »Germania« dostavlja: Prizor ta je znamenit. Dandanes stavijo pred sodišča socijaldemokrate in anarhiste in zoper te se vzdigujejo tudi freimaurerji liberalci. Ali ne morejo reči i ti tem: Vi ste nas tako učili! Vi ste nam pot pokazali. — Zastonj proti socijalizmu boj, dokler je šola v rokah brezvercev.

(**Kako je Maur poplačal ubijalca svojega sina.**) V starodavnih časih sta živela na Španjolskem dva naroda: Španjolci in Mauri. Tudi sta bila različne vere: Španjolci ... kristijani a Mauri ... muhamedovci, ter so se neprestano med seboj prepirali.

Enkrat se je prepiral neki Španjolec z Maurom in začela sta se celó pretapati. Španjolec sune Maura z nožem in le-ta se zgrudi mrtev na zemljo, Španjolec pa pobegne. Bežal je ter že precej daleč dospel, kar opazi, da ga preganjajo.

Ogledaval se je siromak, kam bi se skrnil. Zapazi vrt, ki je bil obzidan z nizkim zidom. Ni dolgo razmišljal, nego preskočil zid, da se v vrtu skrije. Pa komaj je skočil z zida v vrt, že stoji pred njim gospodar. Španjolec pové na to gospodarju vse, kar se je zgodilo, ter ga poprosi, da ga ne bi izdal. Gospodar vrta se ne začudi čisto nič, saj se je čulo v tem času prav pogostoma o takih krvavih prepirih in ubojstvih.

»Dobro« — pravi gospodar — »ne bom te izdal.«

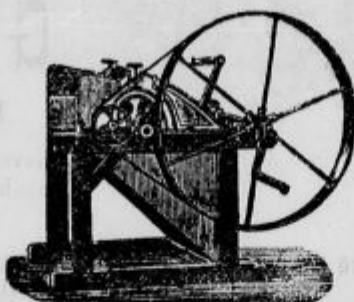
Strese jabolko, razpolovi ga ter dá eno polovico Španjolecu, rekoč: »Na jej — — — bodi moj gost.«

Gospodar vrta je bil Maur, a pri Maurih je bila taka navada, da niso pustili tujca žaliti, nego so ga varovali kakor svojega rojaka; in kdor bi ž njimi okusil od enega grizljaja, le-ta bi jim bil gost.

Loterijske srečke.

Trst	5. aprila:	2,	89,	18,	70,	81,
Ljubljana	5. aprila:	80,	50,	37,	38,	53,
Gradec	12. aprila:	81,	11,	40,	36,	60,
Dunaj	12. aprila:	17,	80,	82,	5,	25,
Brno	16. aprila:	77,	30,	28,	44,	17,
Praga	9. aprila:	23,	13,	41,	65,	14,

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Stiskalnice in mlinci za olive,
vinske in sadne stiskalnice,
priprava za odstranjenje peronosper,
mlini za grozdje in sadje,
avtomatične stiskalnice za zeleno picho

najnovejša
sestava
v raznih
velikostih.

Mlatilnice, čistilnice in vitala, stroji za
ropkanje turšice, sejalniki, orala itd. itd.
Sušilne priprave za sadje in sočivje.

Škoporeznice v največji izbiri prodaja izvrstno
izgotovljene in po tovarniških cenah

IG. HELLER, Dunaj, Praterstrasse 78.

Katalogi in vsako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

Razprodajalcem najugodnejši pogoji.

(10-2)

Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo.

"Zum gold.
Reichsapfel"

J. PSERHOFER-ja

lekarna
na Dunaji,

I., Singerstrasse števil. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužijo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici preminog bolezni, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo. Že mnogo desetletij razširjene so te kroglice splošno, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Škatljica s 15 tacimi kroglicami stane 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, stane s poštino prosto pošiljati: zavoje kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne odpošlje.) — Prosi se, da se zahtevajo izrečno

Pserhoferjeve kričistilne kroglice in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovnem navodilu za rabo ime **J. Pserhofer** in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferjev. Lonček 40 kr. S frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. Steklenica 50 kr.

Američansko mazilo za protin 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog Škatljica 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo flakon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprijenemu želodcu, slabemu prebavljenju itd., steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek proti kašlju itd., škatljica 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr.

Tannochinin-pomada **J. Pserhoferja**, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, škatljica 3 gld.

Univerzalni obliž prof. **Steudela**, domače sredstvo proti ranam, oteklina, lonček 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Universalna čistilna sol **A. W. Bullrich-a**. Izvrstno domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja, škatljica 1 gld.

Razven tu omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se predmeti, ki bi slučajno ne bili v zalogi, preskrbe na zahtevanje točno in cenó. — Pošiljatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljati zneska, večje pa proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolj po poštni nakaznici), je poština dosta nižja, nego pri pošiljatkam s povzetjem. (12-5)

Navedene specialitete dobijo se tudi v Ljubljani pri lekarnarju **G. Piccoli-ju**.

Deželna lekarna

Ludovika

v LJUBLJANI,

pri „Mariji Pomagaj“
Grečelna

Mestni trg št. 11,

priporoča prečast. gospodom du-
poskušena in po najboljših pred-hovnikom in p. n. občinstvu svoja
pisih pripravljena zdravila, kot:Angleški čudoviti balzam, 1 stekl. 10 kr., duc.
1 gold., 5 duc. 4 gold.Aromatičen tobačni prašek, glavo krepčajoče
sredstvo. 1 stekl. 20 kr., duc. 2 gold.Bastlerjeve kapljice zoper kolero, občno znano
brnilo proti kolero, kolerinu in koliki. Stekl. 35 kr.Cvet zoper gušo in napeti vrat. Stekl. 20 kr.,
duc. 2 gold.Cvet zoper luskin, najboljšo sredstvo za odstra-
njenje sitnih luskin na glavi, ki so tolikrat vzrok plešam.
Cena z navodilom rabe 80 kr.Cvet zoper protin in revmatizem za odpravo
vsakovrstnih bolečin, bodisi akutnih ali kroničnih. Cena
steklenici 50 kr., duc. 5 gold.Dorševo riblje olje najboljšo bazo, katero jedino
zapisujejo zdravniki proti kašlju, škrofelnom itd. Mala
stekl. 50 kr., velika 90 kr.

Elizabetna ustna voda, Stekl. 50 kr.

Francova zdravilna esenca, proti boleznim v že-
lodeci in na jetrih, mrzlici itd. Stekl. 10 kr., duc. 1 gold.,
5 duc. 4 gold.Francosko Eganje s soljo ali brez soli v steklenicah
po 20, 50 kr. in 1 gold.Grenko, tudi želodec krepčujoče vino, iz naj-
zdravilnejših gorenjskih rastlin. Steklenica, ki drži pol
litra, z navodilom rabe 80 kr.Horstova voda za oči proti unetim očem, njih
kataralnim afekcijam. Cena stekl. 50 kr., duc. 3 gl.Kapljice za bledice, dobro sredstvo proti pomanj-
kanju krvi. Stekl. 40 kr.

Kapljice za krč, neprekosljive, 36 kr., duc. 3 gl.

Kapljice zoper mrzlico. Stekl. 30 kr., duc. 3 gold.

Kineška pomada pospešuje rast las. Lonček 50 kr.

Kri čistilne kroglice proti vsem boleznim, ki od
želodca prihajajo. Cena škatlici 21 kr., zavitek s 6 škatl. in
navodom rabe 1 gl. 5 kr., 6 zavitev 5 gl. 25 kr.Kri čistilni čaj Küllerjev. Majhen zavitek 75 kr.,
velik 1 gold. 30 kr. z navodilom rabe vred.Kroglice za bledico dr. Blauda (pocukrane)
proti pomanjkanju krvi (bledici, slabosti, pešanju). Škat-
ljica velja 60 kr.Kroglice za trakulje, gotovo sredstvo proti trak-
kulji. Cena z navodilom 2 gold.Malaga-vino najboljšo vrsto za prebolele. Stekl.
1/4 litra 60 kr., 1/2 litra 1 gl. 20 kr., liter 2 gl. 20 kr.Marijino-celjske kapljice, slavno znano in zelo
prijubljenno zdravilo proti boleznim želodca. Steklenica
20 kr., duc. 2 gold., 5 duc. 7 gold. 50 kr.

Maža za gušo, lonček 35 kr.

Maža za kile, za vsakovrstne tudi zastarane 1 gl.
Obliž zoper kurja očesa, Luzerjev 60 kr., ravno
tak od mene le 40 kr.Pagliano-sirup, pravi iz Florencije, varuj se nič-
vrednih ponaredeb, cena 1 gold.**Homeopatična lekarna.**Deželna lekarna pri „Mariji Pomagaj“ je, kakor znano, najprva in najstarejša homeopatična lekarna na
Kranjskem. Napravljajo se te zdravila iz posebne dobrote in čistote ter najtočnejše. Isto tako se dobé vsa zdravila
po receptih napravljena, vedno sveža in najboljše vrste. Po pošti se vsak dan dvakrat razpošilja.

Cenik pošljem, ako se naroči, gratis in franko, v katerem je še veliko več in bolj natančno popisanih zdravil.

Prosim vřudno, me p. n. občinstvu priporočati.

Z velespoštovanjem

Prašek za ščurke. Škatljica 30 kr.
Rudeči dunajski sok zoper kašelj. Stekl. 40 kr.
Ruska maža za ozeblino, jako dobro sredstvo.
Lonček 40 kr.

Salielino kisl. ustna voda. Stekl. 50 kr.

Salielino kisl. zobni prašek. Škatljica 30 kr.

Sirup iz planinskih zelišč proti kašlju, hripa-
vosti, pljučnim boleznim itd. napravljen iz pravih pla-
ninskih zelišč. Stekl. 50 kr., duc. 5 gl.

Strup za podgane, najmočnejše sredstvo. 20 kr.

Strup za stenice. Steklenica 40 kr.

Tinktura za rast las. Steklenica 60 kr.

Tinktura za kurja očesa, bradavice in trdo kožo.
Stekl. 40 kr., 1/2 duc. 2 gold.Univerzalni jedilni prašek, izvrstno sredstvo
proti zlatej žili, slabemu želodecu, zgagi, pomanjkanju
slasti do jedij in zabasanju sploh jako priljubljen. Škat-
ljica z navodilom rabe 50 kr.Univerzalni zdravilni obliž (flajšter) zoper vsako-
vrstne rane, vnetje otekline itd. Škatljica 30 kr.Ustna voda dr. Duflos-a iz ameriških rastlin, ohr-
njuje zobe in ozdravi vsakovrstne zobne bolečine. 60 kr.Voda za čiščenje obraza, pege, ogree, grinte in
druge nečistosti kože. Stekl. 80 kr.

Zobne kapljice. Stekl. 10 kr., duc. 90 kr.

Zobni prašek po dr. Helderji z dodatkom sali-
cilno-kislga natrona je jako priljubljen. Škatljica 30 kr.Železnato kineško vino pokrepča želodec. Cena
butelji 1 gold. 20 kr.Železnato salo iz kitovih jeter najboljšo vrsto, za
krepčanje slabih otrok, katerim manjka krvi. Stekl. 60 kr.Želodčne kapljice Marije Pomagaj. Napravljene
so iz zelišč gorenjskih, zlasti okrog Brezij pri Mariji
Pomagaj nabranih, katere imajo lastnost vsakovrstne želo-
dčne bolezni ozdraviti. Stekl. 30 kr., duc. 3 gold.Medicinska mila, lepo dišee pomade, lasna
olja, parfumi, itd. vedno v zalogi.**Živinska zdravila.**Homeopatične kaplice za prašice zoper vse pra-
šičje bolezni. Stekl. 30 kr.Prašek za prašice po poskušnjah potrjen proti pere-
čemu ognju, vraničnemu in pljučnemu prisadu, pomanj-
kanju slasti do jedij, driski, kataru, itd. Zavitek 30 kr.Konjski cvet za utiranje udov, trzanje, otekline,
spahnenje šipe na kolenu. Stekl. 1 gl. Liter 2 gold.Poskušeni konjski prašek. Zoper vsakovrstne
konjske bolezni. Ako se konju vedno po malo daje tega
praška, obvaruje se ga čestokrat nalezljivim boleznim.
Zavitek 50 kr.Poskušeni mlečni in goveji prašek. Ta prašek
je skušeno čistilo krvi ter izganja vse bolezenske snovi
iz života. Zavitek 50 kr.

Pasje kroglice proti pasjim boleznim. Škat. 50 kr.

Lud. Grečel, lekar.

(17)